

Cei din spatele scenei

Julia Henriette Kakucs

„În spatele fiecărui bărbat plin de succes se ascunde – dar probabil se găsește, fără să se ascundă - o femeie deșteaptă "... Această zicală – adevărată sau nu – a intrat în vocabularul cotidian și ne umple nouă, femeilor, inima de bucurie. Și viceversa? Mă întreb cum de nu există și pendantul acestei „vorbe înțelepte din popor"? Uneori întrebările mele seamănă cu avalanșele pornite pe vârful unui munte. Ele cresc, se ramifică și mă fac uneori să uit întrebarea inițială ... Acum, iată, ea mă catapultează în spatele scenei Teatrului de păpuși „Merlin” din Timișoara în anul 1983. Păpușile create de mâinile pricepute ale creatoarei de păpuși a teatrului – o costumieră deosebit de creativă și cu o imaginație asemănătoare unei fântâni magice arteziene – îmi reapar în toată frumusețea și originalitatea lor. Munca ei, asemeni recuziterei, tâmplarilor, regizorului de culise, organizatorului de spectacol, maestrului de lumini, peruchierului, sculptorului sau pictorului de păpuși, a tuturor acestor oameni din spatele cortinei, asigură reușita unui spectacol. Poate așa fi uitat și eu anumite detalii din spațiul ascuns al teatrului în efervescența premierei piesei muzicale „Noua poveste a Scufiței Roșii” al cărui libret îl scrisesem, dacă cenzura nu ar fi criticat faptul că Scufița

Roșie nu avea gură. „Ce doriți să insinuați? Vreți să spuneți că nu aveți voie să vorbiți, să spuneți ce gândiți?” Doar perspicacitatea și spontaneitatea celor implicați a salvat spectacolul. Libertatea creației artistice a fost recunoscută în spiritul „artei pentru artă”. Abia răsuflasem ușurată, când în timpul premierei s-a prăbușit masa bunicuței pe care era pregătit castronul cu griș cu lapte al lupului. În sală se făcuse tăcere... pe scenă de asemenea... Deodată lupul a exclamat cu mare patos: “Ce masă șubredă ai bunicuțo!” Copiii din sală au savurat momentul râzând și aplaudând cu mare elan. Lupul, bunicuța și Scufița (Nelson, Cornelia și Cuța) au efectuat reparaturile necesare pe scenă, împreună. Premiera a fost un succes la care am participat cu toții... cei de pe scenă asemeni celor din spatele ei. Da, scena unui teatru de păpuși este viața în miniatură oglindită într-o lacrimă de fericire ... și o picătură mare de sudoare ...

